

Sygn. akt V CSK 141/14

## POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z wniosku L. F. i M. F.  
przy uczestnictwie T. [...] S.A. w K.  
o ustanowienie służebności przesyłu,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 października 2014 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców  
od postanowienia Sądu Okręgowego w J.  
z dnia 17 grudnia 2013 r., sygn. akt II Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.**

## UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 17 grudnia 2013 r. Sąd Okręgowy w J. oddalił apelację wnioskodawców od postanowienia Sądu pierwszej instancji oddalającego wniosek o ustanowienie opisanej szczegółowo służebności przesyłu. Sądy obu instancji ustaliły bowiem, że uczestnik postępowania nabył przez zasiedzenie służebność odpowiadającą określonej we wniosku służebności przesyłu.

W skardze kasacyjnej wnioskodawcy, jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, wskazali na występowanie w sprawie istotnych zagadnień prawnych, które sformułowali w postaci sześciu pytań dotyczących: 1. dopuszczalności ustanowienia służebności gruntowej odpowiadającej służebności przesyłu bez określenia nieruchomości władnącej, 2. dopuszczalności rozpoznania zarzutu zasiedzenia, który został podniesiony bez wskazania konkretnej treści zasiedzianej służebności, 3. określenia treści służebności przesyłu zasiedzianej przez uczestnika w sytuacji, gdy podniósł on zarzut jedynie w stosunku do korzystania z przestrzeni powietrznej nad gruntem należącym do wnioskodawcy, 4. wyjaśnienia czy służebność przesyłu uregulowana w art. 305<sup>1</sup> – 305<sup>4</sup> k.c. jest szczególnym rodzajem służebności gruntowej, 5. dopuszczalności nabycia przez zasiedzenie służebności odpowiadającej służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorstwa przed wprowadzeniem art. 305<sup>1</sup> – 305<sup>4</sup> oraz 6. zaliczania okresu posiadania przez przedsiębiorstwo nieruchomości w zakresie odpowiadającym służebności przesyłu przed jej uregulowaniem w art. 305<sup>1</sup> – 305<sup>4</sup> k.c., do okresu posiadania niezbędnego do zasiedzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznawana sprawa jest jedną z wielu spraw o ustanowienie służebności przesyłu, w których skargi kasacyjne oraz zawarte w nich wnioski o przyjęcie skargi do rozpoznania i ich uzasadnienie mają identyczną treść i były już przedmiotem oceny Sądu Najwyższego (porównaj między innymi sprawy V CSK 465/13, V CSK 593/, VCSK 615/13, V CSK 667/13 i V CSK 117/14), który, odmawiając przyjęcia skarg kasacyjnych do rozpoznania, szczegółowo uzasadnił przyczyny odmowy

wskazując w szczególności, że zagadnienia prawne przedstawione w pytaniach 1,4,5 i 6 zostały już rozstrzygnięte przez Sąd Najwyższy między innymi w postanowieniach z dnia 30 października 2013 r. V CSK 497/12, z dnia 14 czerwca 2013 r. V CSK 321/12, z dnia 16 stycznia 2013 r. II CSK 289/12, z dnia 29 kwietnia 2014 r., V CSK 456/13, z dnia 27 listopada 2013 r., V CSK 525/12, z dnia 23 października 2013 r. IV CSK 30/13, z dnia 26 czerwca 2013 r. II CSK 626/12, wszystkie nie publ. oraz w uchwałach z dnia 22 maja 2013 r. III CZP 18/13, OSNC 2013/12/139 i z dnia 7 października 2008 r. III CZP 89/09 (nie publ), a także w wyroku z dnia 12 grudnia 2008 r. II CSK 389/08 (nie publ.).

Natomiast zagadnienia ujęte w punktach 2 i 3 wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania nie zostały powiązane z jakimikolwiek przepisami prawa, a twierdzenie o istnieniu tych zagadnień nie zostało poparte stosowną argumentacją prawną wskazującą na występowanie na ich tle poważnych kontrowersji i rozbieżnych ocen prawnych, co w świetle jednolitego stanowiska Sądu Najwyższego jest niezbędne do wykazania istnienia przesłanki przedsądu przewidzianej w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt.1 k.p.c.(porównaj między innymi postanowienia z dnia 10 maja 2001 r. II CZ 35/01, OSNC 2002/1/11, z dnia 7 stycznia 2005 r. I CZ 183/04 i z dnia 13 lipca 2007 r. III CSK 180/07, nie publ.).

Biorąc wszystko to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przedsądu obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu.

[aw]